

PRZYNOSZĄCY (57) *part praes act*

przynoszący (55), **przynosząc** *KrowObr* (2).

o jasne.

sg *m N* przynoszący (29). ◇ *G* przynosząc(e)go (1). ◇ *V* przynoszący (1). ◇ *f N* przynoszącą (5), przynosząc(a) (1). ◇ *L* przynoszący (1). ◇ *V* przynosząc (2). ◇ *n G* przynosząc(e)go (2). ◇ *I* przynoszącym (1). ◇ *pl N m pers* przynoszący (1). *subst m i n* przynosząc(e) (4). *f* przynoszący (1). ◇ *G* przynoszących (3). ◇ *D* przynoszącym (1). ◇ *A m pers* przynoszącé (3); -é (2), -(e) (1). *subst* przynosząc(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. frasunek przynoszący; głodny; podarek posłowi przynoszący; spanie przynoszący, Linde brak.

1. *Przybywający z czymś, dostarczający [co]* (4) :

A. Podmiotem jest osoba (3) :

a. Oddający dar ofiarny Bogu [dokąd] (1) : Tho mowi Pan/ Iełfcze będzie wflyłfány ná tym mieyfcu/ ktore wy powiádaćie być pułte/ [...] głos mowiących: Wyznawayćie Pánu załtępow/ iż dobry Pan/ iż ná wieki miłofierdzie iego: Y przynofłających [portantium] obietnice [tj. dar] do domu Páńkiego. *Leop Ier* 33/11.

b. Doręczający pismo (2) : zá które [fałszywe pozwy] wedle wielkości wyłtępku vrzędnicy ná łądzie siédzący będą moc tákowe potwarné y fałłzywé y nieporządne pozwy przynofłające kárác/ y oné poprówowác/ y kázić. *SarnStat* 711 [idem] 753.

B. Podmiotem jest środek transportu; przen [skąd] (1) : O Márya okręćie zdáleká chleb przynofłający/ modl fię zá námi. *LatHar* 505.

2. *Wprowadzający, wnoszący dokądś coś tam uprzednio niewystępującego [co skąd]* (1) : Pestem importare, Powietrze wniéść. Inde contagionem eius importante, Ztámtąd zaráżenie przynofłający. *Mącz* 313d.

3. *Przekazujący słowami jakąś treść* (4) :

a. Głoszący; nauczający (3) :

przynoszący co do kogo (1): Iáko tedy narod żydowłki wzgárdzili Páná w pokorney połtawie iego/ ták dziś mocarze łwiátá tego gárdzą im/ gdy łługi łłowá Bożego przynofłające do nich prawdę Ewányeliey s. wzgardzáią *RejPos* 1.

Wyrażenie: »pokoj przynoszący« (1): Ale gdy do Mołkwy [...] [Izydor, metropolita kijowski] przyiechał/ tężże Chryłtułow pokoy przynofłający [...] poimány był *SkarJedn* 322.

a. W funkcji rzeczownika [co (= rodzaj wypowiedzi)] (1) : Náukę inłzą przynofłający niźli Apołtołfką nie máią być przyimowáni. *WujNT* Aaaaaa2.

b. Podszepujący, namawiający; przen [co (z wyrazem o znaczeniu ogólnikowym)] (1) :

Wyrażenie: »do uszu przynoszący« (1): Naprzod tá pokuła ieft myłł [prołna/ głupia/ niewłtydliwa/ bluznierłka ná P. Bogá/ Mátkę Bożą/ Sákrámenty/ y święte Boże/ do włzu ferdecznych tákie rzeczy w łprołności y nieprzyłtoyności łtráłłliwe przynofłająca/ iákich fię wymowić y włtá nimi mázác nie godzi. *SkarŻyw* 293.

4. *Powodujący, sprawiający; będący przyczyną; afferens, ferens Calep [co] (43) : FalZioł V 54v; I zalię o krzyżu. Bądź pozdrowion krzyżu święty/ bądź pozdrowioná chwało thego fwiátá/ prawdziwa nadzieio náfzáz/ prawdziwe przynofząc wefele KrowObr 162v [idem] 167; multinumi equi, Godne dobrych pieniędzy/ álbo przynofzące wielkie pieniądze. Mącz 236c; Pestiferum bellum, Szkodliwa/ wiele złego przynofząca woiná Mącz 295a, 232a, 336c; Naprzod tedy [...] wyrokiem fwoim/ ząbronil [hetman Metellus swym żołnierzom] wżytkich przyczyn zleniáłość przynofzących [edicto adiumenta ignaviae sustulit] ModrzBaz 112, 118; SkarŻyw 408; ktorzy tym oycom/ więcey niż fłowu Bożemu wierzą: y nimi fię w káždey y nagorfzey fprawie fwey/ iáko Adam z Ewą w fprofný y wftyd przynofzący nágości iáko winnikámi zákładáią y pokrywáią CzechEp 35; Calep 287a; Siedm kroć kazał wyglądác Eliafz fłudze fwemu/ chmury/ y ciemnego/ á deždż przynofżącego obłoku/ ktorego od Páná BOgá żądał LatHar 665; ktory wiátr [z południa] iefł fłáby/ [...] zgniłość y zarážę powietrza morowego przynofżący. KlonFlis B.*

przynoszący komu (3): CzechEp 135; WysKaz 27; Słábieie doftoyność y władza krolewka temi boleściámi: wolnością przebráną y zbytnią [...]: rofprofenim dochodow y imion ftołu krolewkiego: y kołá pofelkiego wykraczánim z porządku zámierzonego. Co fię godzi trochę rozfzerzyć/ y duchem káznodzieyfkim/ iáko wielkie/ y vtrátę ludu Bożemu przynofżące/ grzechy pogromić SkarKazSej 691b.

W tłumaczeniu łacińskich przymiotników w słownikach łacińsko-polskich, zwłaszcza formacji na -fer, -ficus, -osus (24): Quaestuusus, Zyskowny/ pożyteczny/ wiele pożytków przynofżący. Mącz 336c; Salutifer, Zdrowy/ zdrowie przynofżący Mącz 366a; Tristificus, Troskliwy álbo troskę s fmutkiem przynofżący. Mącz 465d; Umbrifer, Cień przynofżący. Mącz 502a, 232a, 236b, 288d, 294d, 402a, 510d; Peremptorius. Quod perimendi vim habet – Smiercz, vpadek przynofżący. Calep 782a; Solifer – Słonce przynofżący. Calep 988a; Somnifer, Quod affert somnum – Sen przynofżący. Calep [991]b; Voluptabilis – Rozkoř przynofżący. Calep 1140a, 410b, [506]b, 593b, 615a, 617a (14).

W przen (2) : Ponieważ tedy piśmo ś. do zbáwienia iefł pobudká/ y wonia do żywotá/ y lekárftwem zdrowie czytelnikowi iego przynofżącym CzechEp 135; Dżiękuję tobie zá táiemnicę żywot przynofżącego Ciáłá y krwi iego LatHar 565.

α. W funkcji rzeczownika: »przynosząca« (1) : Sospita, Servatrix – Zdrowie przynofżaca wpotrzebie. Hoc cognomine Iuno colebatur apud Lanuvinos. Calep [994]b.

5. *Dający, zsyłający, udzielający czegoś [co] (2) : Spicifer, Kłofy przynofżący/ Ut Ceres a Poetis Spicifera. Mącz 408a; przeto fład iáwna rzecz iefł/ iż iuż dawno przyfzedł Sylo/ fczęście przynofżący Mefyafz. CzechRozm 166v.*

6. *Rodzący, wydający plon; przen [co] (1) :*

Wyrażenie: »owoce przynoszący« (1): tedy pirwłzy wiek [w życiu człowieka] ták trzebá wychowác y wycwiczyć/ áby się náuczył cnoty miłowác/ á niecnotámi się brzydźić: áby z tego iákoby zaśiewku wrosły kiedyś potym drzewá bárzo wielkie y fzyrokie/ vcźciwe á zacne owoce przynofżące [ferentes fructus] ModrzBaz 9.

7. Wynoszący, liczący [*ile (czego)*] (2) : Unciariae vites, Rzadko łádzone winnice yákoby dwánaftną część yednego łtáyá przinołzący. *Mqcz* 502b; Foenus unciarum, Lichwá yeden czińłz w rok/ od głowney łunny [!] przinołząca. *Mqcz* 502b.

Cf **PRZYNOSIĆ**

ZCh